som om det ene Parti benytter Kravet som et Agitationsnummer, eller som en Spore til at drive Regeringen ud i en Forfatningskamp.

Jeg siger kun, det kan se saaledes ud!

Det kan ogsaa se ud, som om Regeringen skjuler sin Uvilje mod Kvindens politiske Valgret bag Skærmbrædtet: Grundlovsændringen.

Konsejlspræsidentens Svar til Borgbjerg ved sidste Forhandling (i December) kunde faa en til at tro det.

Men jeg haaber, at jeg har set fejl, at det virkelig er Alvor.

I Længden gaar det jo ikke, dette med Ulyst til Grundlovsændring.

Snart maa ogsaa denne sidste Skanse falde, saa Kvinderne kan plante deres Sejersflag paa Ruinerne af Fortidens stængende Mur.

Den Lov, jeg nævnte allerførst i denne Artikel, viser fremad, og vi maa haabe, at den Vej, Rigsdagens Flertal her har betraadt, ikke maa gro til med Torne og Tidsler, som den Sti, ingen betræder.

Martha Ottosen.

I Tilknytning til vor Artikel »Fra Rigsdagen« meddeles Læserne følgende:

Som De ved, behandles det kommunale Valgretsforslag i denne Tid i Landstingets Udvalg.

I Fredags, den 10. ds., udsendte Ritzaus Bureau Meddelelse om, at en Overenskomst var opnaaet mellem de Frikonservative, Venstrereformpartiet og det forhandlende Venstre angaaende den kommunale Valgret.

Betænkningen foreligger ikke officielt endnu, men vil om nogle Dage blive offentliggjort.

Men at den gaar ud paa at give Kvinder, saavel gifte som ugifte, Valgret og Valgbarhed, kan allerede nu ses af de Ændringsforslag, den vil komme til at indeholde.

Vi skal ikke nu gaa nærmere ind paa noget som helst angaaende denne Overenskomst, som forhandles i alle Landets Blade under Navn af »Valgretsforliget«.

Regeringsbladene kalder den »det største Fremskridt, Demokratiet og den almindelige Valgret har vundet siden Junigrundloven; en frugtbar Overenskomst o. s. v.«

Højrebladene er ikke helt glade — da det jo er de Frikonservative, der har sluttet Overenskomsten.

De radikale og socialdemokratiske Blade er i høj Grad utilfredse.

Men af alt dette kan man ikke danne sig noget virkelig upartisk Syn paa det Hele, fordi man maa regne med den Hidsighed, Partierne i Landet kæmper med.

Vi beder derfor Læserne nøjes med denne foreløbige Meddelelse, indtil vi i næste Nr. af Kv. o. Sf. kan give bedre Oplysninger paa Grundlag af selve Betænkningen.

Det vil da vise sig, om denne Sejr for Kvindernes Valgret tillige er en Sejr for Fremskridt og Demokrati i dansk Lovgivning.

M. O.

Hvem skal vi søge valgt ind i Bestyrelserne for „de kommunale Hjælpekasser“?

Hver Gang, der bliver lavet noget nyt, tager man som Regel Kvinderne med. Det er kun i de gamle Bestyrelser, Udvalg o. s. v., at der endnu maa kæmpes, ofte en ret haard Kamp, for at stille Kvinden paa hendes Plads som Mandens ligestillede Medhjælp.

Ved Oprettelsen af de kommunale Hjælpekasser har man atter aabnet en Dør for os Kvinder, og jeg synes, at for hver Gang,